

Встановлено, що ферментний препарат «Альфалад» не спричинив суттєвих змін у хімічному складі м'яса піддослідних перепелів. Проте відстежується тенденція до збільшення на 1,8 % протеїну у м'ясі піддослідних тварин.

Використання у повнораціонному комбікормі досліджуваного ферменту посилює еритропоез на 11,1%.

Використання у годівлі перепелів породи Фараон при вирощуванні на м'ясо ферментного препарату «Альфалад» сприяє підвищенню рівня рентабельності виробництва на 9,0% порівняно з контролем.

Список використаних джерел

1. Подстрешний О.Т. Виробництво перепелиних яєць та м'яса. Інститут птахівництва України. Бірки, 2010. 64 с.
2. Чудак Р.А., Подолян Ю.М. Ефективність використання пробіотичної добавки у годівлі сільськогосподарської птиці: Монографія. Вінниця. 2015. 156 с.
3. Жеребов М. Є. Перепільництво в Україні. Ефективне птахівництво. 2011. № 8 (80). С. 34-38.
4. Отченашко В. В. Вигідно вирощувати перепелів. Наше птахівництво. 2012. № 2. С. 10-11.
5. Подолян Ю. М., Чудак Р. А., Огороднічук. Р. А. Використання пробіотика у годівлі перепелів. Тваринництво України. 2011. Вип. 6 (88). С. 29-30.

УДК 636. 084.412

Степанюк К. С., студент II курсу магістратури спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»

Науковий керівник – Цвігун А.Т., доктор с.-г. наук, професор, член-кореспондент НААН України, Подільський державний аграрно-технічний університет, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ВПЛИВ СУХОЇ ПИВНОЇ ДРОБИНИ НА ПРОДУКТИВНІСТЬ МОЛОДНЯКУ ПЕРЕПЕЛІВ

Відомо, що корми складають основну частину в структурі собівартості продукції тваринництва. У зв'язку з цим, дуже актуальним є пошук і використання нових кормових засобів. На сучасному етапі розвитку вітчизняного птахівництва одним із шляхів вирішення не тільки протеїнової, але і в цілому кормової проблеми є використання нетрадиційних кормів. Проте, нетрадиційні кормові засоби не повинні поступатися за біологічною повноцінністю дорогим протеїновим кормам тваринного і рослинного походження [1, 3].

У ряді країн світу суху пивну дробину в годівлі тварин практично не використовують. Це пов'язано з тим, що висушування дробини, як правило, не виправдане з економічної точки зору. Проте, останнім часом розроблені технології висушування пивної дробини, які знижують витрати енергоносіїв, що робить її цілком конкурентоздатним компонентом комбікормів [2, 4].

В основу актуальності роботи покладено ефективне використання при виробництві м'яса перепелів висушеної пивної дробини.

Метою роботи є визначити поживність та обґрунтувати оптимальні рівні і способи використання сухої пивної дробини у годівлі молодняку перепелів м'ясного напрямку продуктивності.

Матеріалом для досліджень були раціони годівлі та динаміка м'ясної продуктивності, а об'єктом – суха пивна дробина, перепили породи Фараон, продукти забою та кров.

Дослідження тривали протягом 2017-2018 років. Облік продуктивності із розрахунком абсолютних і середньодобових приростів живої маси молодняку перепелів дало змогу провести аналіз середньостатистичних раціонів протягом усього періоду вирощування.

Піддослідне поголів'я молодняку перепелів утримували в одноярусних кліткових батареях. Площа посадки з розрахунку на одну голову становила 73,5 см², фронт годівлі – 1,5 см.

Для досліду, який проводили за методом груп-аналогів, у добовому віці було відібрано 80 перепелів, з яких було сформовано чотири групи – контрольну та три дослідних, по 20 голів (10 самок і 10 самців) у кожній. Контрольна група отримувала стандартний раціон для перепелів без сухої пивної дробини, тоді як в другій, третій та четвертій групах до раціону замість відповідної кількості комбікорму було внесено 2,0%, 4,0% та 6,0% сухої пивної дробини відповідно.

При формуванні груп-аналогів враховували живу масу перепелів. Дослід тривав 35 діб і був розділений на два періоди – 1–21 та 22–35 діб.

Напували птицю з вакуумних напувалок. Показники мікроклімату приміщення були ідентичними для птиці всіх груп.

Годували піддослідну птицю розсипними повнораціонними комбікормами, які роздавали двічі на добу (вранці та ввечері), одночасно обліковуючи їх залишки.

Упродовж досліду проводився облік збереженості поголів'я, вагового росту перепелів та обчислювалися абсолютний, середньодобовий і відносний прирости їх живої маси, а також витрати кормів на 1 кг приросту живої маси.

У кінці періоду вирощування перепелів було досліджено морфологічні та біохімічні показники крові. Одночасно визначався морфологічний та хімічний склад тушок.

Отримані в результаті проведеного досліду дані свідчать про те, що концентрація обмінної енергії, сирого протеїну, сирого жиру, сирого клітковини, амінокислот, вітамінів, макро- та мікроелементів у 100 г комбікорму перепелів дослідних груп була однаковою та відповідала рекомендаціям нормування живлення молодняку перепелів.

Експериментально встановлено, що згодовування сухої пивної дробини перепелам у складі комбікорму на рівні 4 % сприяє підвищенню середньодобових приростів на 6,2 % та зниження витрат корму на 1 кг приросту на 4,3 % порівняно з контрольними аналогами

Використання у комбікормах для молодняку перепелів сухої пивної дробини на рівні 2-4 % сприяє підвищенню їх передзабійної маси на 3,8 % ($p < 0,05$) та 5,1 % ($p < 0,01$), маси патраної тушки – на 4,0 % ($p < 0,05$) і 5,4 % ($p < 0,01$)

Згодовування комбікорму з різним вмістом сухої пивної дробини не викликає суттєвих змін у хімічному складі грудних м'язів перепелів та не впливає на морфологічні та біохімічні показники сироватки крові.

Використання у годівлі молодняку перепелів при вирощуванні на м'ясо комбікормів із вмістом 4 % сухої пивної дробини сприяє підвищенню рівня рентабельності виробництва на 15,55% порівняно з контролем.

Список використаних джерел

1. Голубева Т. А. Вплив проензиму на зоотехнічні показники перепелів залежно від рівня сухої пивної дробини у комбікормах. Науково-технічний бюлетень НДЦ безпеки та екологічного контролю ресурсів АПК. 2016. Т. 4. № 1. С. 72-77.
2. Гура О. В. Сушка пивної дробини в аеровіброкиплячому шарі: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. біол. наук : спец. 05.18.12. О.В. Гура. К., 2009. 24 с.
3. Кошова В. М., Романова З.М., Ашмарина Г. Р. Особливості використання відходів пивоваріння. Напої. Технології та інновації. 2012. №6. С. 60-61.
4. Swain B. K., Naik P. K., Chakurkar E. B., Singh, N. P. Effect of feeding brewers' dried grain on the performance and carcass characteristics of Vanaraja chicks. Journal of Applied Animal Research. 2012. Vol. 40, №. 2. June. P. 163-166.

УДК 619: 612.124:6362

Тойганбай Г. Б., студент III курсу

Научный руководитель – Кулатаев Б. Т., кандидат с.-х. наук, профессор,
Казахский национальный аграрный университет, г. Алматы, Казахстан

ПРОДУКТИВНОСТЬ КОЗЛИКОВ ЗААНЕНСКОЙ ПОРОДЫ ПРИ РАЗЛИЧНЫХ СПОСОБАХ ВЫРАЩИВАНИЯ

Увеличения производства товарного молока и использования его в питании и изучение влияния различных способов выращивания молодняка коз на рост и развитие, молочную продуктивность маток является весьма актуальной проблемой, представляющей значительный научный и практический интерес.

Целью исследований являлось разработать способ выращивания молодняка молочных коз зааненской породы, повышающий товарность цельного молока и эффективность ведения молочного козоводства.

Научно-экспериментальная часть работы проводилась в лаборатории «Сарайшык» – завод по выпуску молока и молочной продукции из козьего молока. В период козления было отобрано 40 козлик, из которых сформированы 4 аналогичные группы: I-контрольная группа содержалась на подсосе под матками, II-опытная выпаивалась искусственно цельным козьим молоком, III-опытная – заменителем цельного молока (рецепт №1), IV-опытная – заменителем цельного молока (рецепт №2).

Согласно методике проведения исследований основной рацион подопытных групп животных был следующим: до 5-суточного возраста козлики получали молозиво маток, с 6-суточного их приучали к поеданию злаково-разнотравного сена в виде подвешенных пучков, концентрированному корму (дерть ячменная 35%, пшеничная 22%, гороховая 20%, овес 15%, шрот подсолнечниковый 7%, премикс – 1%) и минеральным кормам (поваренная соль, мел) наряду с использованием цельного молока и заменителей цельного молока в соответствии с их возрастом и развитием. Таким образом, за период выращивания, в расчете на 1 голову, козликами контрольной группы было потреблено: 99,21 кг молока, 12,30 кг концентратов, 20,19 кг сена, II-опытной –